

รธน. มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๖๓

พ.ร.ก. การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒) และมาตรา ๑๑ (๑)

พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกข้อกำหนดในกรณีจำเป็นเพื่อแก้สถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงได้โดยเร็ว หรือป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายแรงมากขึ้น โดยห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ หรือกระทำการใดอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย และมาตรา ๑๑ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคลที่ต้องสงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงนั้น แม้จำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนก็ตาม แต่การใช้อำนาจดังกล่าวเป็นไปเพื่อแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินให้ยุติลงโดยเร็ว ป้องกันมิให้เกิดเหตุการณ์ร้ายแรง ระงับเหตุการณ์ฉุกเฉิน ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวม มีลักษณะเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพเท่าที่มีเหตุจำเป็น อยู่ในขอบเขตตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ว่ากระทำได้ และมีได้กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิเสรีภาพ อีกทั้งมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่ได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๖๓

ย่อโดย นายเจตน์สฤกษ์ ฤทธิยสถิตกุล
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายธรรมรงค์ จันทร์คำ
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๑๐

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔